

faa længe, kunne de vente Dyrehavstiden med, og hvis vi til næste Aar kunde faae et Forslag, som omfattede alle Kvinder i Danmark, kan jeg ikke nægte, at det vilde have tilfaldt mig mere, men da vi jo ikke ere vant til et større Spring paa engang — det var det Synd at stybde os for — har jeg med Lyst været med til at gjøre det stykfevis.

Indenrigsministeren (Singer & Lev):

Jeg vil blot gjøre en kort Bemærkning, da man ellers let kunde tro, at der var noget Rigtigt i, hvad det ærede Medlem foreholdt mig, men det var der ikke. Jeg troede at have præciseret mit Standpunkt tilstrækkeligt, men jeg maa bestemt værgе mig imod, at jeg havde stillet i Udsigt, at jeg kunde være med til at give Kvinden Valgret til Hvaldsomhelst. Nei, jeg har kun talt om at give kommunal Valgret til Kvinder, og jeg maa altsaa forvare mig imod, at jeg skulde have talt om Valgbarhed for dem, jeg har slet ikke talt om Andet end om Valgret. Fremdeles sagde jeg, at jeg ikke bestemt vilde modsætte mig, at der blev givet Kvinderne den Ret, men jeg antydede tillige, at jeg hverken vilde anse det for heldigt, at man gav en saadan Ret i denne Lov, og heller ikke, at man gav den særlig for Kjøbenhavn, men at det vilde være rigtigt, om man gav den som en almindelig Bestemmelse. Jeg har sagt, at saaledes begrændset, som Retten er i dette Lovforslag skal jeg ikke modsætte mig den, men jeg har aldrig sagt — og det ærede Medlem kan ikke modsige mig i den Henseende — at jeg vilde gjøre Forslaget til mit. Jeg skal overlade de ærede Herrer, om de kunne gennemføre et saadant Forslag, men jeg skal ikke gjøre Modstand imod det.

Ordføreren (Bajer): Medens det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (E. F. Larsen) talte, gjorde jeg en hel Del Bemærkninger; men jeg skal slaa en Streg over dem allesammen paa en ganske enkelt nær, og det er den, at han ikke kunde forstaa, hvorfor disse Kvinder, der gjorde saa meget godt o. s. v., skulde have Valgret, og han kunde ikke forstaa, hvad Forbindelse dette havde med de svenske Kvinder, som havde den o. s. v. Dertil vil jeg sige, at i den simple Retfærdighedsgrund, som er udtrykt i den bekendte engelske Sætning: „Ingen Bestaatning uden Repræsentation“, ligger hele Hemmeligheden, det er den Retfærdighedsgrundsætning, vi opstille. Søvrigt skal jeg gjøre opmærksom paa, at de to ærede Herrer, som modsætte sig, at Kvinder faae kommunal Valgret i Kjøbenhavn, netop ere kjøbenhavnske Folkethingsmænd, hvormod

netop de øvrige Medlemmer af Udvalget ikke ere det. Jeg skal overlade til de kjøbenhavnske Kvinder at tage de to ærede Herrer af Mindretallet under Behandling. Dermed kan jeg forlade Mindretallet.

Jeg skal saa gaa over til den høitærede Indenrigsministers Bemærkninger. Det er fuldkomment rigtigt, hvad han bemærkede med Hensyn til Forstaaelsen af Underænderingsforslagene, at Meningen er, at de skulle vedtages begge to. Jeg vil ogsaa sige, at jeg stemmer for Nr. 2, uagtet det indeholder Noget, som ikke stemmer med min Overbevisning. Det er en Jmødefkommen, som vi iøvrigt have viist paa mange Punkter. Først havde vi forlangt den giste Kvinde medtaget; men vi have atter forladt det, fordi vi mente, det i Dieblisset var haabløst. Heller ikke have vi optaget Forslaget om Valgret for enhver Statheder med 800 Kr. aarlig Indtægt, fordi vi troede, at Tiden ikke var kommen. Men da vi erfarede, hvad der glædede os, at den høitærede Minister ikke i og for sig modsatte sig, at Kvinder fik kommunal Valgret her i Kjøbenhavn, naar de ydede Skat, og da vi vidste, at han heller ikke vilde modsætte sig Indholdet af hans eget Lovforslag, satte vi det førstnævnte Punkt ind, idet vi maatte gaa ud fra, at den høitærede Minister ikke vilde modsætte sig disse to Punkter, fordi de vare kjædede sammen. Vi for vort Vedkommende mene iøvrigt, at en Forhandling ikke betyder Noget, naar man selv vil have alle sine Dnsker opfyldte og ikke vil lade den anden Side faae Noget opfyldt; ved en Forhandling forstaa vi det, at man gjensidig kommer hinanden i Møde. Paa det af mig nævnte Punkt er nu Flertallet kommet den anden Side i Møde — det har næsten været et Tilbagetog Stridt for Stridt — og nu vil man have, at vi skulle tage Regjeringsforslaget aldeles — jeg vil ikke sige, som det foreligger, men som det er forbedret af Mindretallet. Dertil siger jeg, at dette lille Lovforslag, som Regjeringen har forelagt, interesserer os ikke, og det interesserer os endnu mindre, jo nærmere vi komme den 29de Marts, da Borgerrepræsentantvalget i Kjøbenhavn skal foregaa, saa kunne vi gjerne begynde forfra. Jeg tror at turde sige paa hele Flertallets Vegne: enten en Lov, hvor Kvindernes kommunale Valgret kommer med, eller ingen Lov, det er ikke for meget sagt. Jeg tror, at den Valgret, der her er Tale om, er overmaade ubetydelig, den vil kun komme 3,800 Kvinder til Gode, og efter Forholdene andre Steder at dømme — i Helsingfors f. Ex., for at tage det Sted — er der meget saa, som ville benytte Valgretten. Jeg tror netop, at man